

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarchie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

Nou abonament

la

Tribunase începe **cu 1 Iulie st. v. a. c.**

Prețurile abonamentelor se pot vedea la capul foii.

Abonamentele se fac cu multă lemnire atât în Monarchie cât și în România prin mandate postale (*Posta utalvány — Post-Anweisung*).

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulată expediție a foii.

Domnii abonenți sunt rugați să ne comunica eventual pe lângă localitatea, unde se află, și **posta ultimă**; ear domnii abonați vechi spre ușorare pot lipi pe mandatul postal **adresa tipărită** dela fășile, în cari li s-au trimis diariul până acumă.

Administrația „Tribunei”.

Înțîruirea maghiară.

III.

Sentimentul național se cultivă prin aceea, că încă de mici copii îi preocupăm pe viitorii cetățeni față cu poporul, din care fac parte, producând în ei credință despre valoarea excepțională a lui.

Cum se poate însă produce această credință?

Fără îndoială numai așa, că punem căt se poate de ades în evidență vîrtuțile lui și-i ascundem scăderile, exagerăm ceea ce el are bun și răstălmăcim ceea ce are rău în el.

Aceasta o fac Maghiarii față cu tinerimea lor și ne simțim și noi să o facem față cu noastră.

Urmarea firească e, că adevărul nu se poate spune, dacă el ar putea să fie compromițător pentru propria națiune, și nădevărul se poate afirma, dacă poate să contribue la întărirea sentimentului național.

Nu se poate săgădui, că prin aceasta sentimentul de unitate etnică se întăresc și poporul astfel întărit în sentimentul seu de unitate și mai capabil de luptă, el perde însă totodată și capacitatea de a căuta adevărul, și iubirea de adevăr în sine.

Maghiarii au ajuns atât de departe în această direcție, încât nu mai sunt în stare nici să înțeleagă, nici să supoarte adevărul suprător pentru dinșii, ori căt de stăruitor li s-ar impune el.

Istoriografia lor a devenit încetul cu încet o lucrare urmată cu scopul de a căuta argumente pentru glorificarea poporului maghiar și de a răstălmăci ori de a nega adevărurile istorice, care nu se potrivesc cu aspirațiunile lor naționale. Tot astfel în cercetările ce fac asupra stărilor actuale, ei falsifică fapte și cifrele statistice, și-si dau în genere silință de a acoperi adevărul.

Dar atât nu e destul.

Cea mai de căpătenie preocupare a lor fiind conservarea națională, ei în viață lor intelectuală sunt inclinați cu deosebire

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Inserțiunile

Un sir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și Administrația:

Sibiu, strada Cisnădie Nr. 3.

Se prenumera și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.

Manuscrise nu se înapoiază.

spre cercetările, care direct ori indirect stau în legătură cu această principală preocupare a lor. Astfel cele mai bune puteri ale lor se consumă în o lucrare din capul locului stricăcioasă.

Căci nimic nu poate să fie mai străicios decât ascunderea adevărului ori restălmăcirea lui.

Când vedem adevărul, și avem curajul de a ne da seamă despre el, ori căt de trist ar fi el, avem cel puțin un folos: că suntem lămuriți asupra lui și scim să chibzuim în cunoștință de cauza.

Când îl ascundem însă, nu voim să-l înțelegem ori îl respingem, ne aruncăm însă în o situație desăvârșită, căci totdeauna adevărul se impune în cele din urmă, și atunci ne simțim isbiți de el.

Toamna acestor Maghiari, care vorbesc mereu despre trecutul lor glorios și despre viitorul strălucit, la care rîvnesc, toamna ei sunt foarte adeseori cuprinși de o nervoasă desăvârșire.

Și lucrul e foarte firesc.

Cu căt mai mult își dau silință de a se încredința ei pe sine însăși despre valoarea lor extra-ordinară, cu atât mai grozav îi îsbesc faptele, care dovedesc slăbiciunea lor.

Ei, care vor să prefacă Ungaria în stat național maghiar, tot ei strigă în toate tonurile, că pier, că se stîrpesc. Ei, care vor să impună cultura lor Orientului, tot ei se spărge de o societate înființată de studenții dela Cluj, ba chiar și de petrecerile juvenile ale băieților dela Lugoj.

Ei, care și dau aerul de stăpâni ai monarhiei, tot ei se cutremură, când li se vorbesce de Daco-România.

Sentimentul de rasă, care le dă puterea în luptă, tot el îi face incapabili de a judeca cu mintea limpede asupra impregiurărilor, în care se află, și de a produce ceva pozitiv în timpul, când se bucură de îsbândă.

E dar o margine dela care înainte nu trebuie să urmăm pe dascalii nostri în materie de sentiment național.

Să ne iubim unii pe alții, să ținem la naționalitatea noastră, să fim mândri de a ne sci Români, să desprețuim pe cei ce ne părăsesc ori le fac servicii dușmanilor nostri, dar totdeauna și în toate impregiurărilor să iubim adevărul, să-l mărturisim și să ne dăm cu mintea limpede seamă despre el.

Căci scopul a toată lucrarea noastră nu poate să fie altul, decât să ne perfecționăm noi prin noi însine, să devenim din vrednici ce suntem și mai vrednici, din trainici ce suntem tot mai trainici, din superiori ce suntem tot mai superiori.

Ea pentru ca să ne putem perfecționa, trebuie înainte de toate să ne mărturism noi însine adevărul asupra vîrtuților și păcatelor noastre, căci numai astfel vom scăpa, ce trebuie să cultivăm și ce să combatem în noi însine.

Plăcut ne este acela, care pune în evidență vîrtuțile noastre; mai virtuos ne

folosesc însă acela, care ne jignesc, descupind greșelile ce am făcut în trecut și păcatele ce avem în prezent.

Aruncând o privire asupra culturii noastre, găsim pretutindenea urmele înrîririi maghiare. Timp îndelungat și la noi cea mai de căpătenie preocupare era naționalitatea și cele mai bune puteri ale noastre s-au consumat în o lucrare, care direct ori indirect stătea în legătură cu această principală preocupare a noastră. Să întocmai că la Maghiari era și la noi un fel de crimă de a spune despre noi însine adevăruri jignitoare. Ba chiar nici astăzi noi nu suportăm ori și ce adevăr, și aceasta ne face adeseori incapabili de a vedea lucrurile așa cum ele sunt.

Ceea ce dovedește însă, că suntem un popor cu deosebire inclinat spre desvoltare, e toamna iubirea de adevăr, pe care o găsim la aceea dintre noi, care au fost feriți de înrîurarea directă ori indirectă a Maghiarilor, ori care au respins-o.

Tărani nostri sunt fără îndoială nisice adevărăți și buni Români, atât de adevărăți și de buni, încât sunt în unele părți mulți dintre dinșii, care nu mai sciu românesc, dar tot mai tîrziu să fie sociotii Români, ba se simt chiar insultați, când cineva le dice, că fac parte din poporul, al cărui limbă o vorbesc. Cu toate aceste tărani români, cătă vreme e ferit de înrîurarea maghiară, zimbesc cu răutate, când cineva îi exagerează vrednicile neamului său, nu și perde sărăta, când își spun despre el adevăruri jignitoare, ba scie să și-o păstreze liniștea chiar și atunci, când se falsifică adevărul ori se afirmă neadevarul cu rea intenție. Deasemenea el vede lămurit și vrednicile, și scăderile vecinilor săi, nu se supără, când audă lauda acestora, nici se lasă să fi amăgit de cei ce îi grăiesc de rău. Toamna de aceea însă el e totdeauna chibzuit, ca toti oamenii bine chipzuiți, tare în hotărîrile sale și îndrăguite și ține minte atât binele, cât și insulta, ce își face.

Nu astfel e tăraniul maghiar.

N'au decât să-i laudă neamul, să exagerizeze vîrtuțile lui, să-i dai aerul de a-l admira și pozi să-i iezi tăraniului maghiar și cămașa de pe trup. Toamna de aceea el își sparge capul, dacă îndrăsnești a-i spune adevăruri aspre despre națiunea maghiară. El nu poate suporta adevărul jignitor, e incapabil de a judeca cu mintea limpede despre lucruri ce privesc naționalitatea lui.

Societatea română cultă din Ardeal, sub înrîurarea maghiară, nu numai a fost atinsă și ea până la un grad oare-care de această incapacitate, și își dă silință de a-l preocupa și pre popor, de a-l lipsi și pe el de firea chibzuită, prin care se distinge față cu tăraniul maghiar.

E vorba să cultivăm sentiment național în popor.

Aceasta e o absurditate!

Cine oare să cultiveze acest sentiment?

— Noi, societatea cultă? — Noi, care am

fost crescuți sub înrîuriri străine? — Noi să-i învățăm pe Români neaosi să fi Români?

Dacă e vorba de cultivarea sentimentului național, trebuie să începem prin aceea, că ne apropiem noi însine de popor și combatem tot ceea ce deosebesc clasa cultă de popor.

Revistă politică.

Sibiu, 11 Iulie st. v.

Trebue să fie cineva Maghiar cu perciuni, pentru că în aceste vremuri de despotașm național maghiar să mai aibă curajul de a dăscăli pe alții pentru esclusivism și neliberism. Ca organ politic trebuie să te cheme „Pester Lloyd” pentru că în același timp când lovesc fără cruțare în naționalitățile din Ungaria, să prețină dela Nemții opoziționali din Austria să renunțe la supremăția națională și să se pună în serviciul ideei liberale. Sun generoși și liberali Maghiarii nostri cei noi, când generositatea și liberalismul este de a se face pe socoteala altora, cu atât mai despoti și mai netoleranți sunt însă când vre-unul din popoarele nemaghiare ale Ungariei își ridică glasul, spre a face să triumfeze ideea adevărării libertății și egalității pe teritoriul coroanei Stilului Stefan. Cu toții suntem de ce libertate ne bucurăm noi cei cari n'am ajuns încă să ne convinge că este mai mare fericirea a te numi Maghiar decât Român, Sérbi, Neamț etc., și eu toate acestea „Pester Lloyd” găsesc de cuvintă a arunca într-un lîng articol în spatele partidei liberaile austriace o mulțime de păcate și a-i dice că „dacă va stăru și mai departe în direcția, ce a apucat să fără milă aruncată la maidana un corp mort de valuri; dacă însă ea se va întocmi după împregiurări, atunci va ajunge la tînta ce și-a propus — la tînta, care negreșit nu mai poate să fie domnia națională, ci domnia glorioasă a ideei liberale“. Bine mai vîd micii nostri tirani pașii din ochiul altora, ear de bârna din ochiul lor nu voiesc să scie nimic.

Dela conferență din Londra cu toate frémîntările delegaților financiari n'avem nici păna acum de a înregistra nimic pozitiv. Cu toate acestea în sferele politice există încă credință, că conferența în cele de pe urmă totuși va ajunge la un rezultat satisfăcător. Eată ce i se comunică în această privință diarului „Politische Correspondenz“: „Din cauza opoziției, ce puterile continentale fac în privința reducerei cametelor egiptene, în locul acestia se va propune înființarea unui imposibil de venit, pe care vor avea să-l plătească toți posesorii din Egipt, afară de Fellahi și Bondholderi. Englera încă va avea să plătească această taxă după cametele obligațiunilor de Suez. Cabinetul englez nu ar fi în contra acestei propunerii. Se crede, că și celealte puteri vor primi propunerea.“

Am șis că e mare agitație în toată Englîteră din cauza respingerei billului pentru reforma electorală de către camera lordilor. Punem acum sub ochii cetăților o telegramă din Londra a diarului „Neue Freie Presse“. „Toate pregarările pentru imposanta demonstrație în Hyde Park sunt terminate. Adunarea poporului se compune din șepte meetin-guri, care vor avea o întindere dela

Marble-Arch păna la Hyde Park-Corner. În toate aceste meetinguri, printre rezoluțiune identică, se va protesta contra respingerei billului de reformă, care a fost mai unanim primit în camera comunelor și se va accentua, că dreptul nelimitat al camerei lorilor de a împedeca voința poporului, nu poate fi spre binele poporului englez. — John Bright face apel la poporul englez ca să iee măsuri, care să libereze Englterea de rușinea de a vedea parlamentul împedecat în lucrările sale prin veto al camerei lorilor. Un parlament controlat de legiuitori ereditari se găsește în condiții mai rele ca atunci când controlul s-ar face de către un monarh despot.

În urma descoperirei planurilor nihiliști, se credea că **Tarul Rusiei** nu va mai merge la Varșovia. „Dziennik Poznanski“ afirmă acum în mod pozitiv că țarul totuși va visita Varșovia. Pentru siguranță linia ferată va fi pădită păna la Varșovia de soldați, iar Rușii, cari nu se vor putea legitima, înainte de sosirea Țarului vor fi isgoniți din Varșovia.

Sobrania bulgărească s-a deschis ca să se închidă. Toată activitatea ei politică s'a mărginit în a compune adresa de reșpuns la mesagiul principelui. În această adresă sobrania mulțumesce principelui pentru reactivarea regimului constituțional și a legilor, care au fost în vigoare. Închiderea sobraniei se așteaptă în curând.

Ovrei în România.

Antisemitismul sporesc intensiv și extensiv, și cu deosebire în Germania cea cultă își primește mai ales motivarea teoretică, pe când în țrii ca Rusia și Ungaria antisemitismul se practizează astfel încât astăzi dieta ungă cuprinde chiar un partid antisemit destul de însemnat. Cu toate aceste organe jidovesci au îndrăsneala a învinovății înaintea tuturor teritorilor pe România ca fiind ţeara prigonișii de Ovrei, pe România, unde antisemitismul în adevăr ar fi explicabil mai mult ca ori și unde. Nu ne mirăm deci, dacă foile românesci sunt indignate și poartă chiar un limbagiu vehement față cu atitudinea presei jidovesci. Eacă bunăoară „Carpații“ din Craiova cum își varsă focul asupra bârfelilor țiarului „Le Temps“ din Paris:

Diarul francez „Le Temps“ în numărul seu dela 7 Iulie st. n. arată, că unui alt diar din Paris, ce apare dimineață, i se scriu din Bucuresci următoarele: „că în România mișcarea antisem-

mitică este mai violentă chiar decât în celelalte țrii unde ea se manifestă actualmente. De când tractatul din Berlin a impus României obligația de a emancipa pe Evreii indigeni, aproape opt-deci de Israeliti au fost naturalizați. Restul, cîteva sute de mii, sunt toți tracăti ca străini. Aceștia au fost isgoniți din sate, și în orașele legea din 29 Martie 1884 îi opresce dela comerțul ambulant. Cum însă numărul Evreilor, cari se hrăniau din produsul acestui mic comerț este de aproape douăzeci de mii în România, consecința acestei interdicții este, că acești douăzeci de mii de oameni au rămas muritori de foame.“

Se scie ce este în mișcarea antisemitică din celelalte țrii, la care se referă și cu care compară violențele antisemite din România corespondent anonim din București al țiarului din Paris. Se scie ceea ce s'a petrecut și se petrece de un cîrd de vreme încoace în Rusia, în Ungaria, în Austria și în Germania, unde Evreii au fost măcelăriți, maltratați ei și familiile lor, caselelor devastate și dărimate, averile lor aruncate pe străde sau date prădă focului după timp și localități.

Si comparate cu toate acestea, evreofilul din București, spune în fața lumii, că la noi ar fi persecuții și încă mai violente decât în celelalte țrii, unde antisemitismul se manifestă actualmente!

De sigur, corespondentul, care a scris asemenea miciuni grosolană trebuie să fie un smintit.

Numai un smintit poate se nu simtă nerușinarea unor asemenea alegături calumnoase pentru țară și poporul românesc cel mai ospital și mai tolerant din lume, față de ei mai cu seamă de Evreii ce tipă ca din gură de șerpe, în țrii din cele civilizate, pre cînd la noi nu li s'a mișcat și nu li se smulge nici un pîr măcar din capu-le.

Și nerușinarea, ingratitudinea săntă cu atât mai mari, bărfală este cu atât mai joasă și mai miserabilă, cu cât aceste calumni se fac prin organele de publicitate ale unei țrii, unde cea mai mare parte și din ele și din lumea de acolo habar n'au încă despre noi și ale noastre, credîndu-ne poate, că facem încă parte din imperiul turcesc, — cu intenția de a specula cunoscută ignoranță a Francezilor despre ceea ce nu se numește Francez sau nu este Francia.

Dovada este, că asemenea aiurări se reproduc de un diar important ca „Le Temps“ și au fost inserate din bună credință poate — de acel diar de dimineață din Paris.

Se vede, că lectia nu le-a fost dată complet Francezilor în 1870! De altfel s'ar fi silit și să învețe mai mult, și să se silească căuta să se informeze în alt mod, decât au făcut păna în 1870, de cele ce se petrec în afara de Franța: în altfel încă, fie ce secătura n'ar pute să-i facă să scrie halimale, ca ceea ce despre persecuția ovreescă din România ce său grăbit să insereze.

Dară earăși poate că aceste organe de publicitate nu sănt de cât un instrument plătit al celor ce cred că servesc astfel interesele evreesci din România.

În adevăr, cu puțină memorie, țarișii, ce trăbăiează aceste calumni, ar fi scut că nici un fapt de violență antisemetică nu s'a semnalat la noi, în nici un moment, din tot timpul de când

durează schinguiurile ovreescă din Rusia, Ungaria etc; după cum cu puțină inteligență ar fi putut vedea că corespondentul din București nu afiră nici un fapt anume de violență, asupra vreunui evreu din țară, după cum de asemenea ar mai fi putut înțelege și din celelalte plângeri și reclamații ale corespondentului, ceea-ce îl face să ne calomineze.

Numai opt-deci de ovrei naturalizați, și suțele de mii ce mai sunt, nu!

Legea asupra comerciului ambulant, care opresce pe vagabunii de a mai putea înșela cu înlesnire clasele de jos și de a debita prin mahalale și prin sate, pe drumuri, prin străde și pe piețe tot felul de nimicuri falsificate și chiar vîțemătoare; legea care e făcută să asigure și să protegeze pe orice comerciant și pe toți cetățenii fără deosebire de naționalitate, această lege de ordină interioară, a cărei necesitate se impunea, nu-i place corespondentului! O lege cu toate acestea, ce există mai în toate statele, și prin urmare și în Francia.

Isgonirea din sate, care ar trebui însă să se facă în localitățile unde se debitează vitrioul, n'a avut pentru ce se face cu ocasiunea legii asupra comerciului ambulant, și nu e de cât earăși o calumnie.

În ce privește numărul evreilor naturalizați — fără de a ne ocupa să controlăm dacă el este exact sau nu, fie sigur corespondentul din București că el nu se va putea nici odată proporțional cu sutele de mii de ovrei ce îl arată sănătă în așteptare.

Nu cu asemenea mijloace vor putea vreodată evreii să dobândească împămentirea românească; nu cu asemenea calumni vor putea reuși să ni se mai impună — căci Ungaria e prea aproape de noi, ca să nu scim ceea-ce se petrec acolo cu Evreii maghiari.

Mai bine să se ferească și a nu da cause bine-cuvîntate rezimîntelor Românilor contra celor ce abusează de toleranță și ospitalitatea lor și să-i aducă în necesitate de a le da adevărate motive de a se plângă, astăzi mai cu seamă, când tot suflă vîntul antisemitism prin vecini.

Și prelungă toate celelalte, cauză mai provocătoare nu poate fi decât calumniile de felul celor de mai sus, cu care se silesc a discredită națiunea în ochii Europei civilizate.

Cholera în Franția.

(Încheiere.)

Se vede bine că guvernul francez punea mult interes pentru a induce în eroare lumea, față de originea cholerei; tocmai acest interes, încă dela început, inspiră neîncredere multora și mai ales acelora cari erau mai deaproape cunoșcători ai diferitelor împreguri. Se scie că în totdeauna mai toate guvernele franceze au avut aceeași conduită față de orice epidemie, îvită pe teritorul său. E destul, pentru a apărea originea, a spune că și în epidemia de cholera dela 1865 se motiva o cholera sporadică, prin insalubritatea orașului; pe atunci doi bărbătaș de sciință Jouannet și Lheminer, care au avut curagiul de a afirma în public că e cholera asiatică, au fost amenințați cu închisoarea dacă nu vor tăcă.

afară de una: ca Iorgovan să-i pună dragoste la îndoială.

Sciu, — urmă ea tot liniștită, — o vîd, o simt în tot ciasul, că țări-e rușine de dragoste ce o ai către mine și te feresci, ca nu cumva lumea să afle despre ea: dacă nu mă pot supăra de asta, Iorgovane, n'o să mă supăr de nimic în viață mea.

Lui Iorgovan îi venia să râcnească.

Nu-mi mai dîce vorba aceasta, — îi dîse el înnecat, — că mă omor. Lasă! Haid să tăcem! Uite, mie mi-e destul să sciu, că-mi ești în apropiere, fără ca să te vîd, fără ca să-i aud glasul, și pămîntul, pe care ai călcă tu, îmi saltă sub picioare, când îl ating, și spicul, care a fost în mâna ta, spicul ăsta mă farmecă: Doamne!

căt de tristă e viața mea, și tot aş fi gata să sufăr muncile iadului de dragul unei singure dile dintr-însa.

Și eu, Iorgovane, — grăi Simina mișcață.

Atunci haid să tăcem, — dîse el ear, — că vorbele sănt făcute ca oamenii să-si ceară cu ele pânea de toate dilele: pentru aceasta nu s'au făcut încă vorbe, și nici nu-i nevoie de ele. Ută-te-n ochii meu precum mă uit eu întrai tăi, și dacă nu mă înțelegi, atunci n'ai în tine ceea ce-ți dă înțelegerea.

Te înțeleg, Iorgovane, — răspunse ea, — dar uite, — adăugă arătând spre Sofron, care alergă tocmai după o prepeliță, — aş voi să te vîd și pe tine alergând să prinzi pasarea din sbor.

Iorgovan se uită lung după Sofron.

E nebun, — grăi el zimbind. — Eu aş fi umblat să-prind din cuibul ei, când ridicam

Această răspplată le era rezervată pentru serviciile, ce ei credeau că aduc terii lor.

Credința chiar a poporului francez este, că epidemia s'a importat la Toulon de nava „Sarthe“ pe care murise un mecanic în drum; această credință era întărită și mai mult prin ordinul ministerial de a nu se sui nimeni pe această navă și de a o sănătă depărtată de port. Guvernul caută a schimba credința poporului, asigurând și mai mult că cholera nu e importată și că nava „Sarthe“ n'a contribuit în nimic, servindu-se în aceasta de informații, pe care, spune că le-a dat comisariatul de marină, care a urmărit cestiunea de aproape.

Cauzele locale, de sigur, au contribuit mult la lățirea epidemiei, însă faptele probează că nu aici e originea țării. De miseria Touloului nu se poate însă învinovați decât tot guvernul, care a lăsat în această stare unul din cele mai însemnate porturi, unde se fac cele mai mari transacții cu Orientul și care de secoli se scie, că este poarta de intrare a mai tuturor epidemiei care au băntuit Europa. Răspunderea revine dar asupra autorităților; ele devin și mai mult culabile în fața unui fapt care l-a dat de curând la lumină acum cățări ani doctorul Galliot însemnată opera a sa, „Încercări asupra epidemiei de febră tifoidă la Toulon“, espunând decadența orașului, arată fapte de natură a alarmă pe cel mai nepăsător. Guvernul refuza a comunica cuiva cele arătate, medaliază însă opera lui Galliot și-i cere, atunci când îl dă mediația, de a păstra secretul cel mai mare!

Situatia adevărată e aceasta: Anglia trimite cholera și Franția, prin miseria ce o întreține la Toulon, stă gata de a o primi și dispune în urmă astfel ca să o poată propaga în Europa întreagă.

Lucrul n'ar fi ajuns la atâtă însemnată și poate că s'ar fi luat în seamă asigurările guvernului francez, dacă lipsia precedentele și epidemia s'ar fi declarat într'un oraș mai departă de mare; isbucnirea sa însă într'un port ca Toulonul, inspiră neîncredere încă dela început. Așteptarea înaintată, că nu ar fi cholera asiatică, era desmințită prin chiar buletinele statisticice date de autorități; din acestea se vedea bine, că epidemia se agravează din ce în ce, și mortalitatea crescînd dilnic, se recunoscă o situație gravă.

Convicțiunea persoanelor străine de guvern, era formată: Cholera ce băntuie Toulonul era importată și dovada cea mai bună era data prin manifestația primelor casuri la oamenii de pe vase și cari nu avuseseră nici un contact cu Toulonul; numai în urmă cholera s'a ivit și printre locuitorii orașului. În adevăr, epidemia s'a constat pentru prima oară pe nava „Montebello“, ai căreia oamenii nu avuseseră nici un contact cu orașul; formarea unui însemnat focal pe această navă, lăsa să se vadă bine că murdăria Toulonului n'are aici nici un amestec. Medici de marină împreună cu Geslin, director al serviciului sănătă al marinei, au și făcut de mai mult timp declarațiile, că cholera e de origine străină.

Argumentul invocat, că cholera asiatică loveste repede și se termină curând nu poate fi luat drept dogmă; analogia acestei epidemii o găsim în acelea, care au băntuit Toulonul la 1832 și 1865; și atunci cholera prezenta perioade în care se credea terminată și deodată isbucnirea manifestându-se cu o mortalitate însemnată. Epi-

Așa dicea Neacșu, așa credea el, și fiindcă așa credea, era vesel, tușia din când în când, îl treceau într-o sudore, se obosia la tot pasul, dar era vesel toată ziua.

Seară târziu, după ce oamenii începuseră să se aline, el își căută rost să fie singur cu făcă-sa.

O iubia și el pe Simina, ar fi iubit-o chiar și dacă nu era frumoasă, iar așa, cum era, ar fi iubit-o chiar și dacă nu ar fi fost fată.

Nici-odată însă el n'a simțit atât de viu, că o iubesc, ca și acum, după ce se întorsese dela seccere obosit de l-dureau toate încheieturile. Seară toată el a ședut la o parte pe un petroiu dela colțul surii, răzămându-și spatele de stîlpul cel mare. Era dus în gănduri, dar ochii lui nu se depărtau dela făcă-sa.

Îl apucase de o dată dorul de casă, de satul lui, de oamenii cu care și-a petrecut viața, de biserică, în care s'a cumpințat atât de adeseori, de mormintii, în care atât de ades a prins de șieu morților luminăriile de ceară galbenă topită din faguri stupilor sei. Mulți și lungi ani trecuseră de când s'a spart cea din urmă oală de pragul casei lui, și numai ca din poveste și mai aducea aminte de părinții și de frații sei, de soțul și de copiii sei, dar, cum se uita acum la făcă-sa și cum se găndia la dînsa, morții lui unul căte unul înviau.

Taica, — fie iertatul, taica ntreagă, — își dîse el, oprindu-și privirea asupra ochilor ei. Nu erau tot acei ochi, nu tot acele gene, dar din o singură căutătură a lor se întărea întregul om așa cum el fusese odinioară.

Maica, fie-iertată, — maica ntreagă, — își dîse apoi, când privi la buzele ei.

Și totuși — urmă el ear, — par că o vîd

demis de acum, după mărturisirea chiar a multor diare franceze, e mult mai omorfoare decât acele, care au precedat-o. Se caracterisea tocmai prin mersul seu fulgerător, însoțindu-se de crampe, o reacție tifoidă și bine demonstrată prin autopsiele acută, care au arătat lesiunile cholerei asiatică.

Prezența cholerei în timp de aproape o lună, dovedită încă prin numărătoarele victime (15-30 pe zi) și propagarea sa în vecinătatea Toulonului și mai ales la Marsilia, prin oameni plecați dela Toulon, confirmă pe deplin caracterul epidemiei.

La Toulon s'a trimis din partea Academiei, pentru a studia cholera, o comisie din domnii: Brouardel și Proust. Acești bărbătași, în fața atitudinei guvernului de a ascunde originea epidemiei, au stat în rezervă și au ținut ca să-și formuleze opiniunea definitivă numai atunci când vor fi deplin convinsă. Ei ținând seamă de modul ivirii cholerei, de mersul și propagarea sa, reîntorcându-se la Academie, afirmă cu siguranță în ședința dela 19 Iunie (1 Iulie) că cholera dela Toulon e asiatică. Declaraționea acestor bărbătași nu mai lasă acum nici o îndoială și Fauvel, se va convinge de sigur, că de astădată nu e un bun predecesor.

În tot casul, guvernul francez facea mult mai bine dacă dela început se punea pe terenul unei cholere asiatică: ar fi luat, încă dela început măsuri mult mai serioase, pentru a o combată și nici nu s-ar fi discreditat în ochii celorlalte țări. Atitudinea de acum, pentru viitor, nu poate decât să inspire nefincrederea în materie de epidemii. Punându-se cu încăpăținare pe terenul unei cholere sporadice și garantând starea sanității a tuturor vaselor esite din porturile sale, făcea ca celelalte țări să primească cu brațele deschise flagelul, care ar fi decimat poate populația întinse. De astădată, însă, în ciuda guvernului francez, celelalte state au fost mai prevențioare și au luat de vreme măsurile cuvenite, grăție căror epidemia nu se va întinde poate mai departe de teritorul francez.

P. I. Inotescu.

Corespondență particulară a „Tribunei“.

Turda, 22 Iulie n. 1884.

Stimate D-le Redactor! Cu datul de 7 Iulie n. 1884 în nr. 60 al „Tribunei“ subscrисul am adus la cunoștință onor. public, că preoțimea gr.-or. din tractul Turdii s'a declarat solidară cu concluziile sinodului archid. din acest an, cu privire la împărtirea „milei împărătesc“, încheind, că „preoțimea a subscrис o declaraționă în sensul acesta, care în curând se va trimite diarelor spre publicare.“ Au trecut de atunci mai mult de două săptămâni și durere, declaraționă amintită încă nu s'a publicat. Dar, ca nu cumva să cugete cineva, că aceea scire a fost luată din vînt, sunt necesitat a Vă aduce la cunoștință, că am avut norocirea și de față la adunarea preoțimii, am văzut până ce preoțimea a subscrис actul respectiv și am audiat, cum d-l administrator al tractului Turdii, Ioan Rău, a asi-

pe Saveta, când mă uit la dînsa: aşa își dedea fie-iertata părul din față, aşa își sugea buzele, astăzi era glasul în timere și tot ca dînsa rostia vorba, — dîse el ear.

Toți erau în sfîrșit, rămași întrînsa, dar nici unul mai mult decât el însuși. Pe sine însuși nu se vedea Neacșu în fizică-sa: el își simțea sufletul trecut în trupul ei cel tinér și plin de viață. Plecări bune și rele, slăbiciuni și apucături, firea cea aședată și îndărătnică, toate erau rupte din el și de aceea toate măngăieri pentru sufletul lui.

Ei îi făcă Siminei sămnă să se apropie.

Ce-i, taică dragă? — îl întrebă ea cuprinsă de îngrijire.

Nimic, Simina tatii, — îi dîse el făcându-i pe peatră, — sădi aci lângă mine, aproape, de tot aproape. Sunt obosit și mi se întramă puterile, când mi te simt aproape.

Simina ar fi vrut să-si piue capul pe umăr lui, dar astăzi nu era obiceiu la dînsii.

Nu mai lucra, dacă te simți slab, — îi dîse ea însoțindu-se în inima ei că l-a făcut să plece de a casă.

Nu-i așa fata mea, — îi răspunse el. — E de mult de când n'am lucrat, și de aceea obosesc așa de leșne; simt însă, că munca-mi prinde bine. Nu mor eu așa de leșne.

Nu vorbi de moarte, — grăbi ea cu inima îndesătă.

Dic numai așa! — îi întimpină el, și timp indelungat remaseră tăcuți.

Nu-i vorbă, mai curând ori mai târziu trebuie să moară și el și să rămâne dînsa singură.

Ei nu vorbiseră nici o dată despre Iorgo-

gurat pe toți cei de față, că declaraționă să va trimite diarelor fără amânare. Si ea nu s'a publicat încă. După părere mea, responsabilitatea cade numai și numai asupra d-lui administrator. Am presupus din început din mai multe semne, că d-l administrator este contra acestor declaraționi și mersul lucrului ne întăresce și mai mult în presupunerea noastră. Aducă-ne d-l adm. Ioan Rău dovedi temeinice, pentru cari nu s'a publicat această declaraționă și atunci vom declara la rîndul nostru, că ne-am înșelat în presupunere, și tot pe această cale, pe care-l învinovățim, ne vom cere ertare. Până atunci însă susținem, că vina este a Domniei sale.

De altă parte se nasce întrebarea că pe ce basă își aroagă d-l adm. Ioan Rău dreptul, a nu executa hotărirea și decisiunea unanimă a preoțimiei? Slava domnului că încă nu ne aflăm în pașnicul lui Tabajdy-Pașa și ar trebui ascultată voința preoțimiei și a poporului. Așteptăm răspuns motivat dela d-l administrator în privința aceasta.

Afără de aceasta multe suferințe are să intrepe de aici bietul popor și anume poporul de religiunea gr.-orientală. Protopopiatul Turdii este mai bine de nouă luni neîntregit și cine scie când vom avea și noi protopop, ca toată lumea, căci abia s'a făcut începutul pentru întregire.

Mai departe ce privesc parochiile, e destul să Vă spun, că a treia parte se află vacante și cele mai multe s'ar putea întregi în curând, dacă lucrurile n'ar sta baltă. Așa ca să aduc un singur exemplu, comuna Agârbici este de nouă luni vacanță și deși concursul s'a stabilit și s'a predat încă din astăzi cu două luni dlini administrator, nici un pas mai departe nu s'a făcut pentru întregirea ei. Si să nu cugete cineva, că această împregiurare nu are însămnătatea. Pentru bietul popor cea mai mare nefericire este a nu avea paroch în comună, căci ca în toate timpurile așa și acum, și cu deosebire acum, când din toate părțile este apăsat, preotul îi este părintele lui, care-l conduce în toate afacerile, și dă sfaturi și-l măngăie în nenorocire. Lipsiți pe fiu de tată — lipsiți poporul de preot. N'avem deci să ne mirăm, dacă poporul pe aici își perde răbdarea și crede, că este părăsit și uitat chiar și de mai marii sei.

Până când tot așa? se întrebă el. Până când tot așa? ne întrebăm noi. Si răspuns nu aflăm. Răspunsul îl așteptăm dela cei competenți a pune capăt acestei stări anomale și în locul prim dela d-nul administrator, care trebuie să ție cont de toate aceste. De altcum asupra acestora și asupra altor reale de pe la noi vom reveni. De astădată încheiăm cu proverbul: „ca la noi, la nime“. Silvan.

van; aşa pe nesimțire luaseră înțelegere între dînsii, ca lucrul acesta să-l lese neatins. Acum el o prinse de mâna și se uită lângă în față ei.

Credeți tu, — îi dîse apoi, — că Iorgovan o să te iee de nevastă?

Simina își opri resuflarea, și bătăile inimii îi slabiră: îi era greu să răspundă, dar îi părea bine, că e cineva în lume, căruia poate să-i vorbească și despre aceasta.

Nu cred, — răspunse ea.

Este cu minte, fata mea, — grăbi tatăl. — Rău ar fi dacă crede, și mai rău ar fi, dacă s'ar întâmpla una ca și aceasta.

De ce taică? — îl întrebă ea uimită.

Pentru că însoțirea făcută fără de voie nu-i pentru oamenii plămădiți ca noi, — îi răspunse el.

Cum fără de voie? — cine să-l silească? — Slăbiciunea lui, — grăbi bătrânu, — și astăzi nu ține toată viață, nici n'au cu toții pentru tine. Nu te face, fata mea, puiu de cuc în cui de cioră, — urmă el peste puțin, — că nu-ți este firea pentru aceasta. Tu ai durmit astănoapte aici, întinsă pe un braț de fén, și ai durmit bine, dar ei au durmit în paturi cu perine de puf și n'au să uite nici odată, căi durmit în sura lor.

Nu-mi pasă, taică!

Poate că nu-ți pasă acum, — dîse el, — dar o să vie vremea, când o să-ți pese. Tu nu scii să-șezi la masa lor, nici să-mâñânci cu lingura lor, nici scii să te îmbraci în portul lor, nici să vorbescă în limba lor.

Nă credut Simina nici odată, că Iorgovan o va lua de nevastă, cel puțin așa dîceea, că nu crede; acum însă, când îl vedea pe părintele ei atât de îngrijat, ea începă să teme, că tot o-

CRONICĂ.

Comisiunea de delimitare austro-ungară-română. După o scire din Deva dela 22 Iulie n. comisiunea de delimitare a granițelor austro-ungară-română și-a terminat lucrările pe teritoriul comitatului Hunedoara și mapa rectificată a fost autenticată în Petroșeni la 21 Iulie n. Cestunea încălcării graniței întemplate în anul trecut a fost de asemenea aplanată, recunoscând amândouă părțile că derimarea pachetului de către soldații români s'a săvîrșit pe nedrept.

Exundări. Din giurul Albei-Iulie n. se scrie, că Ampoiul în urma ploilor a exundat, inundând în comuna Bărăbanț, Mureșul crescă în continuu.

Cholera nostras în capitala Ungariei. Capitanatul al cercului X din Budapesta a avisat pe căpitanul suprem al capitalei prin telefon, că în fabrica de cărămidă din Steinbruch s'a bolnavit un lucrător de cholera nostras și în timp abia de o jumătate de oară a murit. Căpitanul suprem al capitalei a înscăunat numai decât pe ministrul de interne.

Filoxera. Proprietarii de vii din jînțul Aradului au ținut o adunare în 18 n. a 1. c. consultându-se ce măsuri să iee în contra filoxerei.

În comuna Szikszo din comit. Abaúj, în comunele Agárd, Felső-Sáp, Nötines și Puszta-Szántó din comitatul Nograd și în comuna Zsidó, com. Solt-Kiskun, s'a constatat filoxera în vii.

Persecuția Ovreilor în Galia. În noaptea din 19 spre 20 Iulie n. în comuna Wolanka din Galia au fost derămată opt case ovrești; mai mulți Ovri au fost răniți.

VARIETĂȚI.

(Care e păcălitul?) Un sublocotenent francez căstiga toate rămășagurile. În urma unei hârtii de transferare făcute s'ar meargă a-și continua serviciul la alt regiment. Vestea lui de căstigător sosită încă de el. Noul seu șef voia să-l pună la probă și îi dăsi la un prânz comun: „E drept, domnule, că cîte rămășaguri ai făcut toate le-a căstigat?“ „Drept“, răspunse sublocotenentul, „o să-ți probez.“ „Să vedem!“ „Dă-ti

va lăua Iorgovan și ar fi voit să-i arete bătrânu, că n'ar fi o nenorocire pentru dînsu, nici pentru dînsa.

Taică, — îi dăsi ea, — m'am gândit și eu la toate; dar, vezi, slujnică să-i fiu, tot m'ă simt fericită: e om cu minte și cu inimă bună.

Dar e slab de ânger, — îi răspunse bătrânu. — Dacă ar fi om ca Sofron, ai putea să trezi și prin foc, și prin apă alătura cu dînsu; dar grea e tovarășia cu un om, care nu se uită mereu încă, ci caută la tot pasul în dreapta și în stânga, ca să vadă cum vor alții să-l ducă.

— Dar ce vorbesc eu! — adăuze peste puțin. — Cum ță-a fi data, aşa-ți va fi norocul. — Dar tot aș vră să sciu, cum o să-ți fie!

Ce să vorbească mai departe?!

Sciau ei oare, care este și care nu este adevărat, ca să stăruiească asupra lui?!

Neacșu ar fi voit să nu fi grăbit vorbele, pe care le-a scăpat, iar Simina ar fi voit să plângă și nu putea.

Dumnețeu să te poarte 'n căile tale! — dăsi el în cele din urmă și se ridică.

Mai rămăi, taică, — îl rugă, — cine scie cănd ne-o mai veni să stăm așa împreună.

El se așează din nou lângă dînsa și-o întrebă ce vorbește.

Nimic, taică, — răspunse ea, apoi își puse capul pe umărul lui și începă să plângă.

Fata mea, draga mea fată! — plângă, că e bun plânsul, — grăbi el mișcat, uitându-se mereu în față ei și scoțându-i din când în când perii din obraz.

(Va urma.)

o rană la piciorul drept.“ „Nu-i adevărat răspunse colonelul.“ „În fine puseră rămasag 500 franci. Colonelul se desculță, își trase ciorapii și arătă, că nici urmă de rană nu e, astfel căstigă colonelul 500 fr.; se puse la masă și scrise colegului seu dela regimentul, unde fuse sublocotenent mai nainte, că e falsă vestea despre istețimea sublocotenentului în a căstigă rămășagurile. După câteva zile colegul seu îi respunse, că cei 500 fr. căstigăți de el dela sublocotenent il custă pe dînsul 2000 fr. fiindcă se prinseră încă de pornirea sublocotenentului, că acesta îl va face să se desculțe de ghete și ciorapi în societate și va face ca însuși colonelul să scrie despre aceasta.

Rectificare.

În articolul prim din nr. 71, col. I, alinea 3 după cuvântul: „vorbesc“ sunt să se intercale cuvintele: „unguresc din coace și ce nu“ . . . ; col. II, alinea 12 din articol în loc de: „Transilvania“ e a se certi: „Transilatania“; col. III, șiul al 5-lea de sus în loc de: „pentru“ e a se certi: „pe la“.

Postă ultimă.

Viena, 22 Iulie n. „Wiener Zeitung“ publică oficial, că Maiestatea Sa Împăratul a numit pe deputatul dietal Alexandru baron Vasilescu de căpitan al țării în ducatul Bucovina și pe deputatul dietal Dr. Iosif Rott de locuitor în conducerea dietei bucovinene.

Cattaro, 22 Iulie n. Poarta a incuvintat regularea granițelor turcesc-munte negre conform proiectului făcut de principalele de Muntenegru.

Serviciul telegrafic al „TRIBUNEI“.

(De ieri.)

Marsilia, 22 Iulie n. Ieri peste di au murit 24 înși de cholera.

Toulon, 22 Iulie n. Ieri peste di au fost 12 morți de cholera.

Londra, 22 Iulie n. La meetingul de ieri din Hyde Park au luat parte 70,000 de oameni și au hotărît o rezoluție, care exprimă dorința pentru finarea unei sesiuni de toamnă spre discutarea înnoitoare a reformei electorale, și desprobă purtarea Casei lordilor, care împedecă voința poporului nu contribue întru nimic la prosperitatea națiunii.

Agram, 22 Iulie n. În urma enunțărilor studenților universitari de aici, îndreptate în contra guvernului și a

Seiri economice.

Starea séménăturilor în Ardeal.

În comitatul Albei-inferioare în unele părți secerișul s'a început. Grânele de primăvară sunt slăbuțe. În cercul Blajului recoalta grâului de toamnă și primăvară promite a fi îndestulitoare; cuceruzele sunt frumoase. În comitatul Târnavei-mici prin ținutul Sânmărtinului s'a început secerișul grânelor de toamnă. Cuceruzele sunt frumoase; viile promit un cules bun. Grânele în genere promit o recoaltă mijlocie. În comitatul Târnava-mare séménăturile de toamnă sunt mijlocii, viile stau bine și promit un cules bogat; cuceruzele se desvoltă binișor. În comitatul Turda-Arieș recoalta grâului e îndestulitoare, preste vre-o 8 qile va începe secerișul săcării, cuceruzele în unele părți sunt frumoase. În comitatul Bistrița-Năsăud grânele promit o recoaltă mijlocie, viile un cules bogat, cuceruzele în timpul ultim s'au desvoltat frumos și se poate dice, că sunt bune. În comitatul Brașovului grânele sunt bune, cuceruzul prin ținutul Brașovului e frumos. În comitatul Hunedoarei séménăturile de primăvară s'au îmbunătățit, grânele de toamnă în unele părți sunt bune, în altele mijlocii; preste tot se pot considera ca îndestulitoare. În unele părți a început secerișul grâului de toamnă.

Piața din Sibiu 22 Iulie n. Grâu Hectolitra 74—80 Kilo fl. 6.80 până fl. 7.80, grân mestecat 68 până 72 Kilo fl. 30 până fl. 6.30, săcăra 66 până 72 Kilo fl. 4.40 până fl. 5.—, ord 58 până 64 Kilo fl. —— până fl. ——, ovăs 38 până 45 Kilo fl. 3.— până fl. 3.60, cuceruzul 68 până 74 Kilo fl. 5.— până fl. 5.60, mălaia 74 până 82 Kilo fl. 4.— până fl. 5.—, crumpene 66 până 70 Kilo fl. 1.50 până fl. 2.—, semență de cânepă 49 până 50 Kilo fl. 9.— până fl. 10.—, mazarea 76 până 80 Kilo fl. 8.— până fl. 9.—, lintea 78 până 82 Kilo fl. 10.— până fl. 11.—, fasolea 76 până 80 Kilo fl. 6.— până fl. 6.50, păsat de grâu 100 Kilo fl. 19.— până fl. 20.—, făină Nr. 3 100 Kilo fl. 15.— Nr. 4 fl. 14.—, Nr. 5 fl. 13.—, slăină 100 Kilo fl. 64.— până fl. 66.—, unsorarea de porc fl. 58.— până fl. 60.—, său brut fl. 33.— până fl. 36.—, său de lumiini fl. 50.— până fl. 51.—, lumini turnate de său fl. 56.— până fl. 58.—, săpunul fl. 32.— până fl. 34.—, făină 100 Kilo fl. 1.50 până fl. 1.80, cânepă fl. 41.— până fl. 42.—, lemn de ars uscate m. cub. fl. 3.— până fl. 3.50, spiritul p. 100 L. % 28 până 30 cr., carne de vită Kilo 46 cr., carne de vită 40 până 45 cr., carne de porc 44 până 48 cr., carne de berbecă 30 până 32 cr., ouă 10 cu 20 până 24 cr.

Piața din Brașov, 21 Iulie n. Grâu hectolitra fl. 7.20, grâu mestecat fl. 6.—, săcăra fl. 4.60, ord fl. 4.80, ovăs fl. 3.20, cuceruzul fl. 4.60, mălaia fl. 6.—, mazarea fl. 7.—, lintea fl. 10.—, fasolea fl. 7.50, crumpene fl. 2.50, carne de vită p. Kilo 48 cr., carne de porc 52 cr., carne de berbecă 32 cr.

LOTERIE

tragerea din 19 Iulie st. n.

Sibiu: 21 77 25 13 57**Mersul trenurilor pe liniele orientale ale căii ferate de stat r. u.**

Budapest—Predeal				Predeal—Budapest				Budapest—Arad—Teiuș		Teiuș—Arad—Budapest			Copșa mică—Sibiu		
	Tren de persoane	Tren omnibus	Tren accelerat	Tren omnibus		Tren accelerat	Tren de persoane	Tren omnibus	Tren de persoane	Tren omnibus	Tren de persoane	Tren omnibus	Tren de persoane	Tren omnibus	Tren de persoane
Viena	8.25	8.35	3.30	8.00	Bucuresci	7.15	—	—	—	—	Teiuș	2.39	9.50	8.20	Copșa mică
Budapest	8.00	6.55	9.45	2.47	Predeal	1.09	—	—	9.50	8.00	Alba-Iulia	3.40	10.42	9.10	Seica mare
Szolnok	11.24	10.55	12.18	6.36	Timiș	1.33	—	—	10.15	11.14	Vîntul de jos	4.04	11.09	—	Loamneș
P. Ladány	2.01	2.04	1.59	10.09	Brașov	2.06	—	—	10.50	3.35	Șibot	4.35	11.43	—	Ocna
Oradia mare	4.11	5.13	3.20	—	Feldioara	2.44	7.09	6.28	—	4.00	Orăștie	5.02	12.13	—	Sibiu
Váradi-Velencez	4.21	9.37	3.25	—	Apatia	3.03	7.41	7.07	—	4.16	Simeria (Piski)	5.44	1.22	—	—
Fugyi-Vásárhely	4.40	9.59	—	—	Agostonfalva	3.18	8.09	7.42	—	4.47	Deva	6.05	1.48	—	—
Mező-Telegd	5.02	10.28	3.56	—	Homorod	3.51	8.53	8.51	—	5.02	Branicică	6.34	2.21	—	—
Rév	5.46	11.41	4.31	—	Hasfaleu	4.51	10.18	10.52	—	5.25	Ilia	7.01	2.54	—	—
Bratca	6.09	12.15	—	—	Sighișoara	5.11	10.55	11.56	—	5.57	Gurasada	7.15	3.09	—	—
Bucia	6.27	12.48	—	—	Elisabetopole	5.39	11.36	12.43	—	6.18	Zam	7.49	3.48	—	—
Ciucia	6.52	1.48	5.28	—	Mediaș	6.00	12.11	1.23	—	7.11	Soborșin	8.32	4.37	—	—
Huiedin	7.32	3.21	6.01	—	Copșa mică	6.29	12.35	2.07	—	7.48	Bérzova	9.19	5.30	—	—
Stana	7.51	3.54	—	—	Micăsasa	—	12.54	2.27	—	8.22	Soborșin	9.40	5.58	—	—
Aghirăș	8.12	4.34	—	—	Blaj	7.02	1.29	3.06	—	8.40	Conop	9.40	5.58	—	—
Ghimbăș	8.24	4.52	—	—	Crăciunel	—	1.45	3.22	—	9.02	Radna-Lipova	10.16	6.38	8.24	Cucerdea
Nedeașu	8.38	5.11	—	—	Teiuș	7.38	2.26	4.15	—	12.57	Pauliș	10.32	6.56	8.41	Cheța
Cluj	8.57	5.40	7.08	—	Aiud	7.55	2.48	4.44	—	9.32	Gyorok	10.48	7.15	9.01	Ludoș
Apahida	9.23	6.00	7.18	—	Vîntul de sus	—	3.12	5.10	—	10.12	Simeria (Piski)	11.17	7.48	9.30	M. Bogat
Ghiriș	9.50	6.29	—	—	Uioara	—	3.19	5.19	—	10.47	Orăștie	12.32	8.05	9.45	Cipeu-Iernut
Cucerdea	11.15	8.14	8.29	—	Cucerdea	8.24	3.36	5.47	—	11.14	Șibot	12.00	8.45	6.10	Kerelő-Sz.-Pál
Uioara	12.04	9.49	8.53	—	Ghiriș	8.48	4.10	6.38	—	11.46	Vîntul de jos	12.21	6.15	—	Nireșteu
Vîntul de sus	12.19	10.07	—	—	Apahida	—	5.39	8.51	—	12.53	Alba-Iulia	7.44	6.40	—	Osorhei
Aiud	12.45	10.42	9.17	—	Cluj	10.08	5.59	9.18	—	12.53	Teiuș	6.20	—	—	—
Teiuș	1.15	11.32	9.40	—	Nedeașu	—	6.54	8.34	—	10.08	Petroșeni	—	—	—	—
Crăciunel	1.44	12.03	—	—	Ghimbăș	—	7.10	8.59	—	3.08	Tren omnibus	—	—	—	—
Blaj	2.00	12.24	10.12	—	Aghirăș	—	7.25	9.35	—	3.45	Arad	6.00	12.30	—	—
Micăsasa	2.34	12.43	—	—	Stana	—	7.49	10.16	—	4.33	Aladul nou	6.26	12.54	—	—
Copșa mică	2.52	1.22	10.45	—	Huiedin	11.33	8.11	11.04	—	5.19	Németh-Ság	6.51	1.19	—	—
Mediaș	3.27	2.24	11.07	—	Ciucia	12.06	8.52	12.17	—	6.05	Vinga	7.28	1.50	—	—
Elisabetopole	4.01	3.06	11.29	—	Bucia	—	9.11	12.47	—	6.43	Orczifalva	7.49	2.12	—	—
Sighisoara	4.50	4.17	12.15	—	Bratca	—	9.29	1.21	—	7.	Merczifalva	8.09	2.30	—	—
Hașfaleu	5.08	4.51	12.30	—	Rév	12.51	9.52	2.05	—	12.37	Timpioșa	8.58	3.15	—	—
Homorod	6.47	7.07	1.32	—	Mező-Telegd	1.21	10.27	3.08	—	10.09	Tren de persoane	—	—	—	—
Agostonfalva	7.36	8.10	2.04	—	Fugyi-Vásárhely	—	10.46	3.39	—	10.09	Tren omnibus	—	—	—	—
Apatia	8.09	8.46	2.24	—	Vârad-Velencez	—	10.56	3.55	—	10.48	Tren de persoane	—	—	—	—
Feldioara	8.41	9.20	2.44	—	Oradia-mare	1.49	11.04	4.06	—	11.26	Tren omnibus	—	—	—	—
Brașov	9.20	10.15	3.15	—	P. Ladány	1.54	11.14	7.30	—	12.06	Tren de persoane	—	—	—	—</td